

82.163.41-1

србољуб
срба
митић

УШЕРГА НА УТРИНИ

БРАНИЧЕВО

1973.

30819

Ф. 243

22.163-41-1

P/110
P/116

СРБОЉУБ МИТИЋ

ЧЕРГА НА УТРИНИ

ПЕСМЕ

1973.
ПОЖАРЕВАЦ

op. 243

30819

LIBRARY AN ATCP

LIBRARY AN ATCP

Знам
да овој књизи није потребан предговор. Она ће сама
рећи све што је потребно.

А што су ове
неколике речи,
то је
што сам као ретко где,
ретко када,
у поезији
када она говори о овом добу,
и овим људима
који живе на овој територији,
искрене
и казане с познавањем теме,
познавањем људи, и
с поштовањем
за исте.

Мени изгледа, иако је Срба Митић, употребљавао ста-
ре термине, да не треба да му се замери, јер
због односа
према оном о чему је певао,
и како,
не може му се ставити приговор, јер боље и није
могло да се каже.

Осетио сам ово из скоро сваке песме,
јер, и ја сам овде у Пожаревцу рођен на обали њи-
хове мале (ул. „Давидовићева“)
та деца,
деца Србине књиге
били су ми од кад сам почео да милим, често друш-
тво у игри,
заједно у школу смо ишли,
мој отац је био општи кум њихове мале,
и просто
од малена до данас
био сам с њима,
многи су ми пријатељи
увек били
и сада, разуме се.
Зато и осећам

Србину „Чергу“ као топлу и тачну реч, мало необич-
ну, за ове мале необичне наше суграђане, али и истиниту.
Пријатно је нарочито данас о овим људима, стално
потцењивањим, некако сматраним мање вредности, чита-
ти стихове дубоко хумане,
дубоко људско
осенчене
наклоношћу доброг суседа
познаваоца
друга.
Па ипак то је
доба
углавном прошло,
доба
Шошоје,
пегаве девојчице...
Па и навике
света,
с друге обале,
моје „Давидовићеве“ улице...

Војислав Живковић

ПОСВЕТНА ПЕСМА

Летовала заносна сива черга на утрини

Цело лето се дебели Милча и мој отац
Цењкали око великог руменог бакрача

Свако вече Милчина прелепа кћи Суна
У дугобојним картама
Гледала мамину судбину

Сваки дан Милчина мршава жена Фура
Продавала момцима змајеву крљушт
Која мами девојке

Свако се вече Милчин матори отац Њакац
Опијао од ракије и сећања

Тог лета њихово жуто коњче се
Угојило угојило на утрини

Тог лета смо ја и Милчин девети син Пуна
Постали браћа.

ВЕЛИКА ПОДВАЛА

Био Шошоја велики трговац
Знала га цела Србија
И нешто од Мађарске
У Пожаревцу му сви главни
Фијакеристи били кумови
Био Шошоја велики трговац

Али превари Шошоју нека
Грбава баба торбара
И продаде му лажну иглу
Погледа Шошоја глуву иглу
Дуну јој у пуне уши
И пљуну ни мало фино

Седе Шошоја и заплака се
Седе Шошоја пред вашариште
Скиде пливани шешир и уљуби га
Метну Шошоја шешир на тротоар
И започе да проси.

ДОНЕО МЕ БРЗ ВЕТАР

Донео ме брз ветар на свадбу
Боже у најбогатију кућу
Боже за најшаренију трпезу
Боже до пијаног кума

Дао баво куму љуту вољу
Боже чело му од сто јаруга
Боже из очију му снег веје
Боже забодe нож у астал

Дао ми бог памет да се досетим
Да извадим виолину испод капута
Дао ми бог срце да певам гладан
Боже пољубише ме и кум и кумица.

Р И Б А

Гмиже мали поток
Трчи зелена вода
Виче грозна жаба
Сија дебела риба

Идем низ поток
Вода ми ноге лиже
Јурим рибу
Жаба ми у недра скаче

Моја паметна жена
Бере коприве
Бере кисељак
За вечеру

Риба плива.

БЛЕСАВ ДАН

Попео се Түлеја на грешњу
Нападоше га косови

Попео се Түлеја на дуд
Нападоше га врапци

Леже Түлеја да се одмори
Нападоше га бұве.

КАФАНА

Седе цигани у кафани
Играју шарене карте
Мезетишу кисели кугус
Пију ракију пију љуту

Седе цигани у кафани
Пошију флашу и флашу и флашу
Заваде се око карата
Потуку се поломе носове

Изађу цигани из кафане
Измире се
Грле се љубе се псују ракију
Не могу у мржњи да спавају
Да једу да мисле да тргују.

ИМАМ ЗЕЛЕНОГ КЕРА

Имам пса имам великог
Зеленог кера
Шта ће ми пас шта ће ми кер
Ловац нисам

Имам пса да ми кућу
Да ми авлију чува
Шта ће ми пас шта да чува
У неограђеном дворишту

Имам пса да лаје ноћу
Да ми преје праг
Имам пса да ме воли.

ПАДА КИША

Грми облак
Лете бубе
Пиште ласте
Трчи псето

Пада киша
Друм се купа
Барице сјаје
Куче лоче

Пада киша
Шушти лишће
Трава пева
Коњ се смеје.

ВЕЛИКО СУБЕЊЕ

Нисам ни мало крив господине
Нисам украо гуску
Обедили ме душмани

А зар су ловци лопови господине
И зар гуске нису божје птице
И зар бара није свачија

Ја сам по клици добар ловац
А гуска је летећа ствар
Ја сам је уловио

И нема смисла да ме осудите
За моју вештину
Господине.

НАДНИЧАРСКА ПЕСМА

Пожури бре Бели бре Беличко
Пожури Беличко Даничко
Мати те иза брда чека
Пиле ти за вечеру пржи

Пожури бре Данко Сунчанко
Зар не видиш брата мој слатки
Да се под надницу грбим
За танке сто банке

Зар ми не видиш мукe црне
Зар се и ти ниси уморио.

МЕЧКАР

Дао ми отац
Добар занат

Дала ми срећа
Паметну мечку

Дала ми ташта
Лепу жену

Дала ми жена
Слатку децу

Благо мени.

ПЕГАВО ДЕТЕНЦЕ

Видео сам свашта док сам лутао белим светом
Видео сам велике вашаре и велике градове
Видео сам како луд Дунав гута велику лађу
Видео сам како товаре цакове дуката у камион
Видео сам Циганина јачег од сто човека
Видео сам велику цркву златну изнутра
Видео сам двеста голих девојака ноћу
Видео сам страшну морску животињу насликану
Видео сам кад је воз убио човеку седам волова
Видео сам много док сам лутао и трговао
Хиљаду чуда сам видео и све сам заборавио

Видео сам слатко пегаво детенце са белим кучетом
Гледао сам га како на утрини бере камилицу
И никад нисам заборавио
Нисам заборавио ни детенце ни куче
Боже кажи ми зашто?

ПОКЛАДНА НЕДЕЉА

Сунце излази народ игра
Сунце се пење народ игра
Сунце силази народ игра

Доручкује па игра
Руча па игра
Вечера па игра

Сунце залази народ игра
Месећ долази пролази
Народ игра
Сунце излази народ игра

Тако се седам дана
Тако се седам ноћи
Чемер у зној истерује.

ВЕЛИКА СВАДБА

Летос се добро угојио буђелар
Старог трговца Пуљче
Па отворио нов милион
Да ожени
Деветог сина Пиру

Кад смо појели милион
И нешто више
Кад смо увели девојче
У Пирину собу
Окупили смо се сви цигани
На месечини
Под Пириним прозором

То није било ни срамотно
Ни пијано
Ни безобразно
Ми смо сви волели нашег Пиру
И молили смо плаво небо
За његову младицу
И за његове циганчиће

И сви смо се до неба радовали
Када је у свануће
Нова жена села на прозор
И почела да куне.

КУМОВАЊЕ

Ако ми се роди син
Молим те куме да му поклониш
Име Бариша-Велиша
Да буде јак Циганин
Да буде велики трговац

Ако ми се роди син куме
Заклаћу вола да те угостим
Син је Циганину леп
Као злато

Ако ми се роди кћи
Молим те куме да јој поклониш
Име Чумидица-Љубица
Када одрасте
Сви у њу да се заљубе
Памет свима да се замути
Сви Цигани луди да цркавају

Ако ми се роди кћи куме
Заклаћу Ђурђевско јагње
Да те угостим
Берка је Циганину
Слатка као мед.

КАД САМ БИО МЛАД

Кад сам био млад
Сунце је било сто пут крупније
Друмови су одлазили до неба
Ноге ми биле дугачке дугачке
Руке ми биле као лопате
Груди ми биле као бунар
Вашари били чести и бесни
И тесни за моје главно име
За моју огромну памет
Велика трговина била мала шала
За моје златно знање

Дани су били слатки и кратки
Јутра препуна коњске песме
Вечери мирисале на гром-вино
Ноћи су биле их их да не причам
Жене нису биле грозне бабе
Кад сам био млад.

О СТАРОСТИ

Педесет година сам трчао по белом свету
Педесет година ме бесни вашари глодали
Педесет година сам школовао луде коње
Педесет година сам био фини светски човек
Педесет година сам био паметан и пргав
Као видра и као рис

Сада ме осамдест година дан-ноћ јашу
Старост ме ударила на свињске мукe
Од прошлости имам само јалову крњу лулу
Један болестан зуб и празну душу

И тешко ми је до божје матере
Кад на вашарски дан
Пијем воду.

ТРИ КОЊА

Имам три коња
Као три бога
Имам
Најсјајнијег вранца
Имам
Најснежнијег белца
Имам
Најсвиленијег зеленка

Белац је бео
Као мој бели дан
Вранац је црн
Као моја мирна ноћ
Зеленко је зелен
Као мајска земља

Хоће војска да ми
Одузме коње
Да ми отме
И дан
И ноћ
И свет
Хоће војска да ме убије.

СТАРАЦ О БАБИ

Ако ме питаш синовче
Ако ме питаш
За моју циганку
Црна је она као угарак
Ако ме питаш
Ружна је она као шугав коњ
Ако ме питаш
Бесна је моја жена

Ноћу је зубатија од мразне ноћи
Дању је гаднија од празног стомака
И дању и ноћу
Дави ме као грозна смрт

Ако ме питаш синовче
Ако ме питаш
Зашто је не убијем
Зашто ме не убије
Морам да ти кажем волимо се
Много се волимо ја и моја
Матора жена.

ПРОКЛЕТИ ГРОЗНИ ТАСТ

Уграбио Пањур надничар,
Госпобицу Зулу порутарку
Сви су цигани казали
Да је најнајлепша на свету

Дошао шашави Наза Зулин отац
Главни перутар у Пожаревцу
Дошао и на нож одвео
Пањуреву силну срећу

А црни Пањур недељу дана
Пије најлућу ракију
И чека да умре.

ЧЕРГАР

Ја сам као коњ мој велики
Јачи од свих друмова

Сутра ћу на стотом брду
Разапети најлепши шатор на свету

Ја сам као коњ мој велики
Добродушнији од бога

Али ако ми неко јурне на срце
Нека зна да имам пргав нож.

ЦИГАНИ НИСУ ЦРНИ

Није црна црна мачка
Жутоока
Није црно црно псето
Белозубо
Нити црн је црни оцак
Испод сунца
Нити црн је црни гавран
Сурокаљуни

Црна јесте црна душа
Црна јесте црна судба
Црна јесте црна клетва
И црн јесте црни гроб.

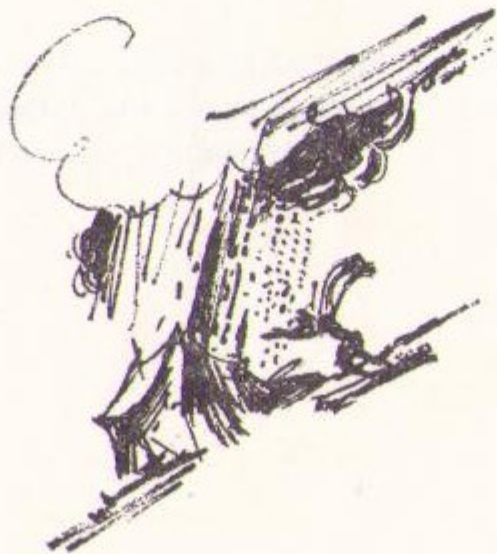
БЕСНА ОЛУЈА

Долетела луда олуја
Дебела киша
Тешка киша кидисала
На Цигане

Прво је велики облак
Ошинуо зеленом брадом
Оборио чергу

После је грозна вода
Носила прње
Лупала котлове
Мучила циганчиће

Данас сам
Нека ми Девла опрости
Триста пут опасно
Опсовао његово срце.

ВЕЛИКА ТУГА ОЦА

Носио сам моју главу у цаку
Док сам крао коње и друге ствари
Зарадио сам девет великих кућа докторима
Док сам лечио ону моју циганку од неродице

Испоганио сам овај мој трговачки образ
Убаксузио сам ове моје златне руке
За овог мога сина Бућура
За овог мог делију главатог

А сад она моја циганка она змија
Она шиљозуба френга сѹра
Гадно пљује моје добро име пред Бућуром
И сваки дан на једну лулу пуше
На једну грозну мустру псују
Моју крв и моју душу

А ја ћу да идем да се обесим.

ЖУТА ТИЦА

Иде господин кроз вашар
Носи тицу у кавезу
Жуту тицу

Стоји Папиша на вашару
Продаје краву млекуљу
Дебелу шарену

Стаде господин с кавезом
Поче тица да пева
Јао небески небески

Даде Папиша добру краву
Даде млекуљу за тицу
Даде озбиљно

Насмејаше се сви Цигани трговци
Луд си Папиша као луд коњ
А до јуче си био карактер

Бутите Цигани ћутите не знате
Берка ми мала воли воли тичиће
А сутра ће да умре.

ЈОЈА НА СМРТИ

Договарају се да убију Јоју
Договарају се да убију
Најстарију циганку на свету

Договарају се црви и болест
И мѐра што се попела на њених
Двестапедесет година

Три месеца Јоја гледа у греду
И не једе
И не пије
И не спава
Три месеца неће да умре.

ПОГРЕБ

Дошао дан да оде сироти стари Тулеја
Појеле му цигерицу туђе штале
И бесне краве

И једног јутра га нашли мртовог
У његовој бувари

Окупили се Цигани под старим дудом
Окупили се да плачу за покојником
Јер тулеја је њихов брат
А био је мелем-циганин

Хајде Цигани да купимо варошки сандук
За нашег Тулеју да платимо два попа
И мртвачки фијакер да платимо
Да се зна да наш Тулеја није био куче.

СТРАХ ОД СМРТИ

Бићу развејан
Као плава душа луле
Бићу развејан једног дана
Као магла

Бићу развејан
Зна се сигурно
Јер сам страшно страшно трошан
На овом свету.

Велике и мале ствари

— ЦИГАНСКА МУДРОСТ —

I.

ЉУДСКИ СТВОР

РУКЕ су танке сламке
Небо хватају
Сунце хватају
Звезде хватају
Празне их ветар нија.

КОСКЕ су ситне шишке
Век ватру ложиш
Век зебеш.

НОГЕ су као стубови
Слаби стубови
Под главом
Под големим злом.

ОЧИ су као кратки прсти
Видиш на небу дукати ојаје
Замашуш шаком — ништа.

МЕСО је грешна земља
Вавек бол раба
Глад раба.

КРВ је најлућа вода
Окована и воли и мрзи
Отвориш јој врата
А она у смрт јурне.

СРЦЕ је као уморно верно куче
Ваздан је гладно и жедно
А ваздан лаје
Лаје не престаје
И репом маше.

МОЗАК је велика ствар
О њему и доктори
Свашта и ништа.

II.

НЕПОТРЕБНЕ И ПОТРЕБНЕ СТВАРИ

ПАРЕ су лаке женске
Са сваком се
Фукаром курвају.

КРЕВЕТ је лажни проб
Испружиш се жив
Па мртвујеш.

ОДЕЛО је глупа тамница
Брани сунцу
Да те грли здрављем.

НОЖ је као зуб бесног пса
Ко га носи хлеб да реже
Може брата да прекоље.

ПУШКА је луда курва
Исто љубне
И кривца и правка.

РАКИЈА је опако време
Као лед у жедну њиву
Глава пева
Снага плаче.

ЈЕЛО је кракта срећа
Да није гладног дана
Вечера би зачас цркла.

ДУВАН је празно јело
Гуташ велики дим
Правиш огромну штету
И слатко ти је.

КУБУ нову ко сагради
Има право да окара сина
Кућа је велика ствар.

III.

КОЊИ

Коњи су слатка браћа
Направе ти велику имовину
А за деобу и не питају

Коњи су богате очи
Лепши од тице
Лепши од бога
И од божје мајке

Коњи су рајске слике
Када би мени давали рај
Тражио би онај коњски

Коњи су златан живот
То знају и Цигани
И небо
И бог.

IV.

ДУГАЧКЕ И ДУБОКЕ СТВАРИ

ЖИВОТ је пут до неба
Ил гроба
Дужи друм лепши живот
Макар и глад дужа.

НЕБО је наопака дубина
Зна ли се
Лети ли тица у висину
Или пада негде.

ДУБИНА је јака памет
И дубља вода јача
И дубља земља.

ПАМЕТ је велика ствар
Без ње би
И Циганима
Зло било.

V.

РАЗНЕ ЛЕПЕ И ВАЖНЕ СТВАРИ

ЦВЕЋЕ је као детиње око
И на невести
И на мртвацу
Смеши се невино.

ТИЦЕ су као најлепше речи
Нарочито оне мале тице
Оне што лепо звижде.

РЕЧИ су разне паре
Две златне у цепу
Лепше звецкају
Од седам кеса бакра.

ВЕТАР је пијан ваздух
Милује трску милује
Па је сломије.

ВАЗДУХ је сува вода
Мислиш ништа не пијеш
А часак без њега — зло.

ШУМА је питома војска
Гине и ћути
И мртва те воли.

ВОЈСКА је као сур облак
Увек је непогода
И сви Цигани је мрзе.

ОБЛАК је као туђ цеп
Не знаш је л у њему
Пара ил кубура.

КИША је младо мајчино млеко
Житанце јагње свилено доји
Девојчица погачица расте.

МЛЕКО је велика заклетва
Да се зна да је син
Велики закон
Са обе стране и леп и опасан.

МАТИ је велика ствар
Ко на њу пљуне тај испљуне
И срећу и срце и све.

VI.

ЉУДСКИ СТВОРОВИ

ЖЕНА је рајска робија
С њом бриге до неба
Без ње ни сна ни сина.

ЉУДИ су тежак вашар
Свашта брале свашта
И за циганску памет
Заврзлама.

СТАРАЦ је као млака ватра
Умом би планину до неба
Снагом једва штап до браде.

БАБА је благо време
Ко је из огњиште има
Томе мраз у дом не сме.

ЉУБАВ је страшна шала
О њој ко зна зна
Ко не зна не зна.

ПОРОДИЦА је слатка брига
Ломи те пут уједају те коњи
Бију лопови
А у души слатки циганчићи
Врапце лове.

ДЕЦА су велика ствар
Ко их ни у души нема
Неби га ни црви јели.

VII.

ВАЖНЕ СВЕТСКЕ СТВАРИ

КАФАНА је бесна судбина
Ко се са њом венча
Вампирицу храни.

КАРТЕ су туђе жене
Сласт у руци
Страх у души.

ВИОЛИНА је добра сестра
Ти њу је пругом
По пасу бијеш
Она теби умилно пева.

СВИРКА је сладак ваздух
Кроз кварне зубе
У фрулу дуваш
А из фруле ружан мирис.

ПЕСМА је кадра душа
Пева ли Циганин
Јунак је и паметњак
У свим стварима.

ПЛАЧ је проваљена земља
И пас кад цвили
На гроб мисли.

ГРОБЉЕ је рањен свет
Оно и цару смањи меру
Ал и поред те правде
Не било га
Не било га.

СВЕТ је највећа ствар
Ни ко га роди
Ни куд нас води
Незнају ни књиге
Ни попови
Ни Цигани
Нико не зна
Јао нико не зна.

Бацање карата

Доле карта доле карта
Доле карта

Доле карта горе небо
У средини твоје очи
У средини твоја глава
Да видимо једну карту
Да видимо једну карту

Ено иде један господ
Црни господ
Црни господ шеширџија
Бркатило зубатило
У оку му дубок бунар
У бунару грдне але
Међ алама твоје тело
Гадан ти је овај господ
Гадан ти је овај господ

Да видимо једну карту
Да видимо једну карту
Ено плаче једна жена
Бледа жена ено плаче
Усред поља плаче жена
На њу вране навалиле
И курјаци
И змајеви
И корњаче
Теб говори та што плаче
Теб говори
Тебе мисли
Тебе мисли та што плаче
Не ваља ти ова карта
Не ваља ти ова карта

Да видимо да видимо
Да видимо једну карту
Доле карта доле карта
Да видимо једну карту
Ево стоји мртав човек
Мртав стоји
Усред неког мртвог села

Око њега мртав народ
Помињу те по доброту
Помињу те по лепоти
Помињу те по мукама
Грозно село
Грозан човек
Грозан народ
Не ваља ти ова карта

Не ваља ти ова карта
Доле карта доле карта
Доле карта
Пљуни мало дуну мало
Не брини се не брини се
Доле карта
Доле карта
Да видимо да видимо
Да видимо једну карту
Ево пева једна жена
Ево пева
Радује се једна жена
Мало стара насмешена
Жута нека стара жена
Ево пева
Ево пева твоје име
Крај ногу јој нова рака
Ископана жута земља
Сува ситна иловача
Украј гроба крст багремов
А на крсту
А на крсту твоја слова

Не ваља ти ова карта
А на крсту твоја капа
Твоја коса
Твоја рука
Твоје чело
Твоја глава
Не ваља ти ова карта
Као да те твоја мајка
Тамо мами
Радује се мртва жена
Она игра од радости
Не ваља ти ова карта

Доле карта доле карта
Да видимо једну карту
Ено оде онај господ
Ено оде онај господ
Да ти није ни дошао
Да га нисмо ни видели
Да ти нисам ни казала

Душо моја дај ми динар
Проклете су ове карте.

Гатање у длан

I.

ЛИНИЈА БЕКСТВА

Овде гони црн сивог
На овом плавкастом длану
Гониће га до сунца
Иза оног зеленог брда

Сив што бежи има очи
Великог јелена пред смрт
Роговима ће моћи
Небо да раздере
Али
Умреће јер он је само
Јелен од сиве песме

Онај што гони
Једним скоком
Велики сан прескочи
Али
Ни он неће да достигне јелена.

II.

ЛИНИЈА БЕСА

Неко мами луде псе на твоје кости
Неко ти ноћу уједа главну вену
Неко ти убија мале жуте бубе у глави
Неко не може доброту да ти опрости

Неко ти зелени јед бљује на лице
Неке жене неке носате неке црне
Курве изговарају те на опасном месту
Наопако
Нека грозна баба затвара у црно грне
Твоје дугме — да ти се закопча срце
Да пожутиш и умреш

А ти запамти ову
Траву запамти ову
Реч запамти овај
Број запамти овај
Дан и смеј се.

III.

ЛИНИЈА ПЕСМЕ

Знаш је одавно дуго ти се већ шуља
Између костију
Као маховина од ватре храни се твојим животом
Као велики нож реже црн пут
Твојим очима

Кад се најлепше осмехнеш ископаће ти
Провалију под ногама
Казује се да ће те наговорити на црну реч
Казује се да ће те одвести на ружно место
Чуће се страшан глас
Када се докотрљаш натраг
Видеће се велика рупа на твојој челу

Онда ће да те намажу гадним бојама
Нацртаће ти срамотне знаке на лицу и
Одвешће те у луду кућу
Сви знају за то.

IV.

ЛИНИЈА СМРТИ

Види се небо
Виде се тице
Види се вода
Виде се рибе
Види се земља
Види се шума
Види се трава

Ти се не видиш.

Србољуб Срба Митић рођен је у селу Црљенцу, општина Мало Црниће, 1932. године.

Објавио је збирку песама: „Велики ружни коњ“, изд. „Матице Српске“ Нови Сад (1961.), „Војнички крајпуташи“, изд. „Браничево“, Пожаревац, (1964.), „Озарење Сизифа“, изд. „Браничево“, Пожаревац, (1967.), „Људске речи“, изд. „Нолит“, Београд, (1967.), „Каменовање певача“, изд. „Браничево“, Пожаревац, (1969.) и „Пределни“ (поезија стишких песника), изд. „Браничево“, Пожаревац, (1970.).

Сарађује у: „Задрузи“, „Пољима“, „Браничеву“, „Савременику“, „Делу“, „Књижевним новинама“, „Стиг“, „Летопису“, „Реч народа“, „Багдали“, „Улазницама“ и другим листовима и часописима.

Добио књижевне награде: „Октобарску“ Мало Црниће (1969.), „Драинац“, Прокупље, (1971), и „Смедеревски сусрети песника“, Смедерево, (1972.).

Превођен на више страних језика.

С А Д Р Ж А Ј

В. Живковић: Предговор	— — — — —	5
Велика подвала	— — — — —	8
Донео ме брз ветар	— — — — —	9
Р и б а	— — — — —	10
Блесав дан	— — — — —	11
Кафана	— — — — —	12
Имам зеленог кера	— — — — —	13
Пада киша	— — — — —	14
Велико суђење	— — — — —	15
Надничарска песма	— — — — —	16
Мечкар	— — — — —	17
Пегаво детенце	— — — — —	18
Покладна недеља	— — — — —	19
Велика свадба	— — — — —	20
Кумовање	— — — — —	21
Кад сам био млад	— — — — —	22
О старости	— — — — —	23
Три коња	— — — — —	24
Старац о баби	— — — — —	25
Проклети грозни таст	— — — — —	26
Чергар	— — — — —	27
Цигани нису црни	— — — — —	28
Бесна олуја	— — — — —	29
Велика туга оца	— — — — —	30
Жута тица	— — — — —	31
Јоја на самрти	— — — — —	32
П о г р е б	— — — — —	33
Страх од смрти	— — — — —	34
ВЕЛИКЕ И МАЛЕ СТВАРИ:	— — — — —	35
Људски створ	— — — — —	37

Непотребне и потребне ствари	—	—	—	—	—	—	—	—	—	39
К о њ и	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41
Дугачке и дубоке ствари	—	—	—	—	—	—	—	—	—	42
Разне лепе и важне ствари	—	—	—	—	—	—	—	—	—	43
Људски створови	—	—	—	—	—	—	—	—	—	45
Важне светске ствари	—	—	—	—	—	—	—	—	—	46
Бацање карата	—	—	—	—	—	—	—	—	—	49
ГАТАЊЕ У ДЛАН:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	55
Линија бекства	—	—	—	—	—	—	—	—	—	57
Линија беса	—	—	—	—	—	—	—	—	—	58
Линија песме	—	—	—	—	—	—	—	—	—	59
Линија смрти	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60
Белешка о писцу	—	—	—	—	—	—	—	—	—	61

